

מ"י 13766/12/16 - מדינת ישראל נגד אנס ג'היים

בית משפט השלום בטבריה

13 דצמבר 2016

מ"י 13766-12-16 ישראל נ' ג'היים

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
החשוד
אנס ג'היים

נוכחים:

מטעם המבקשת - מר רשף

מטעם החשוד - הובא וע"י עו"ד חאזם יוסף - מהסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להארכת מעצרו של החשוד - בגיר עד יום 15/12/16 שעה 14:00 בגין חשד לביצוע עבירות של חבלה חמורה.

לאחר עיון בבקשה ובחומר החקירה אשר הונח בפניי, וכן בהצהרת התובע, נחה דעתי כי קיימות בתיק החקירה ראיות לכאורה המבססות הרשעתו בדין בגין העבירה לעיל.

כן שוכנעתי כי קיים יסוד סביר לחשש כי שחרור החשוד יש בו כדי לסכן את שלום הציבור ובטחונו בכלל ולמתלונן בפרט וזאת לאור העבירה החמורה המיוחסת לחשוד וקיום עילת מעצר עד תום ההליכים נוכח חשדות אלו וחומר החקירה שנאסף בתיק.

שוכנעתי בקיומן של עילות המעצר המפורטות בסעיף 7 לבקשה.

עמוד 1

סעיף 17(ד) לחוק המעצרים קובע כדלקמן :

"מעצר לפני הגשת כתב אישום

(ד) נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב)."

בית המשפט העליון עמד במספר רב של החלטות על הרף הראייתי ורף המסוכנות שעל התביעה להרים בבואה לבקש מבית המשפט הארכת מעצר על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים ויפים לענייננו דברי כב' השופט עמית בבש"פ 1270/14 מיום 20/3/14 :

"בבש"פ מדינת ישראל נ' בדווי, פ"ד נד(4) 794 (2000) (להלן: עניין בדווי) ובעניין אלטויל נקבע כי על התובע להצהיר על בסיס בדיקה אישית של חומר הראיות כי יש מקום לכאורה להגיש בתיק כתב אישום ולבקש מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים (ראו: הנחיה מס' 5.1 "נוסח הצהרת תובע לפי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996", הפנייה בעניין אלטויל, פסקה 21). כלומר, כדי לעמוד בדרישה שנקבעה בפסיקה על הרשות החוקרת לאסוף חומר ראיות שעל בסיסו יוכל התובע להצהיר כי קיימת לכאורה עילה למעצר עד תום ההליכים וכי "טיבו הצפוי של כתב אישום כזה מניח הסתברות גבוהה לצורך במעצר עד תום ההליכים" (שם, בפסקה 12). כך, נפסק כי בית המשפט יורה על מעצר ביניים רק מקום "שבו פרשה בפניו התביעה, ולו באופן כללי, את התשתית הראייתית העיקרית על בסיסה יתבקש בהמשך המעצר עד תום ההליכים" (בש"פ 6829/07 מדינת ישראל נ' פרנקל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (9.8.2007))."

הוצגה בפני הצהרת תובע המצהירה כי יש מקום לכאורה להגיש כתב אישום ובקשה למעצרו של החשוד עד תום ההליכים כנגדו.

כנדרש, גם על פי סעיף 17(ד) לחוק המעצרים וההלכה הנוהגת בעניין שקלתי אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחירותה של החשודה פחותה והגעתה למסקנה שלא ניתן להשיג את המעצר בדרך זו בשלב זה.

לאחר עיון בתיק החקירה מצאתי כי בקשת ב"כ המבקשת הינה מידתית והולמת היקפי חומר החקירה בתיק זה.

במסגרת קציבת ימי המעצר נתתי דעתי להיות החשוד בגיר ללא עבר פלילי.

לאור האמור לעיל אני מורה על הארכת מעצרו של החשוד עד יום חמישי 15/12/16 שעה 12:00.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא למעצר.

קצין משטרה, ממונה בתחנה, רשאי לשחרר את החשוד במועד מוקדם יותר באם תסתיים החקירה.

ניתנה והודעה היום י"ג כסלו תשע"ז, 13/12/2016 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , סגן נשיא